

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

w obecności Prokuratora: Beaty Wojciechowskiej, Jakuba Bętkowskiego, Tomasza Retyka, Marcina Polaka

po rozpoznaniu w dniach 09.11.2016 r., 16.12.2016 r., 20.02.2017 r., 28.04.2017 r.

sprawy **M. S.** s. J. i S. z domu A. ur. (...) w Z. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 września 2015 r. ok. godz. 00:15 w P. na ul. (...), woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 00:35 do stężenia 1,07 mg/l – alkosensor, o godzinie 00:36 do stężenia 1,02 mg/l, o godzinie 00:46 do stężenia 1,07 mg/l, alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował ciągnikiem siodłowym marki D. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego **M. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym uzupełnieniem opisu czynu, iż przyjmuje, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 30 września 2015 roku od godz. 00.36 do godz. 02.15, przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny;
3. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem pojazdów samochodowych i zespołów pojazdów, do których prowadzenia konieczne jest posiadanie prawa jazdy kategorii B;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w punkcie 3 (trzecim) niniejszego wyroku zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 września 2015 roku;
5. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

W dniu 18 maja 2017 roku Prokurator Rejonowy w P. wystąpił z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 423 § 1a kpk i art. 424 § 3 kpk ograniczy zakres uzasadnienia tylko do tej części wyroku.

Oskarżony M. S. prowadząc w ruchu lądowym w dniu 30 września 2015 roku około godz. 00:15 w P. na ul. (...) ciągnik siodłowy marki D. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 00:35 do stężenia 1,07 mg/l – alkosensor, o godzinie 00:36 do stężenia 1,02 mg/l, o godzinie 00:46 do stężenia 1,07 mg/l, alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu i naruszając w ten sposób zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o stopniu winy i społecznej szkodliwości wyższym niż znikomy.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:

- szczególnym rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji;
- rozmiarami grożącej szkody - oskarżony poruszał się na terenie magazynów, w godzinach nocnych, stwarzając niewielkie zagrożenie dla innych uczestników ruchu,
- sposobem i okolicznościami popełnienia czynu – Z jednej strony zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała czterokrotnie próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk. Z drugiej jednak strony oskarżony spożywając alkohol był przekonany, że będzie kontynuował jazdę dopiero po upływie kilkunastu godzin. Gdyby nie nakaz opuszczenia terenu magazynów, oskarżony nie prowadziłby pojazdu w stanie nietrzeźwości;
- motywacją sprawcy – wykonanie polecenia pracownika ochrony w przedmiocie opuszczenia terenu magazynów;
- popełnieniem przestępstwa z zamiarem ewentualnym;
- niewielki stopień naruszenia reguł ostrożności – oskarżony poruszał się z niewielką prędkością na terenie magazynów.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego przede wszystkim jego uprzednią niekaralność, w szczególności w relacji do jego wieku. M. S. ma (...) lat. Tym samym przez długi okres czasu funkcjonował w społeczeństwie nie popadając

w konflikty z prawem. Ponadto oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Ma on ustabilizowaną sytuację rodzinną. Nadto do dnia popełnienia czynu zabronionego miał też ustabilizowaną sytuację zawodową. Oskarżony nie wyrządził swoim zachowaniem nikomu szkody.

Sąd poczytał także na korzyść oskarżonego, iż gdyby nie splot niefortunnych zdarzeń nie popełniłby on zarzucanego mu czynu. Zebrany materiał dowodowy pozwolił bowiem na ustalenie, iż w dniu 29 września 2015 roku oskarżony przyjechał na teren magazynów firmy (...), w P. na ulicy (...). O godzinie 12.44 stanął na wewnętrznym parkingu firmy (...). Około godziny 15.00 spedytor firmy w której pracował oskarżony, przekazał mu informację, że w związku z opóźnieniem załadunku

w firmie (...) dostawa towaru do G. będzie opóźniona. Tym samym ustalono nowy termin rozładunku w G. na 30 września 2015 roku około godziny 17.00. W związku z powyższym oskarżony otrzymał informację, że ma dłuższą przerwę w kontynuowaniu jazdy. Po tej informacji oskarżony zaczął pić alkohol w postaci piwa w puszcze w ilości 5- 6 sztuk i setki wódki. Jak oskarżony wypił ten alkohol, to spał około 2 godzin. Wtedy obudził go P. S., gdyż ochroniarz kazał im wyjechać z placu firmy (...), przejechać przez bramę wjazdową i stanąć na parkingu, który znajdował się zaraz za bramą. Ochroniarz wskazał jednocześnie, że po załadunku M. S. nie może parkować na terenie magazynów. Oskarżony nie planował wyjeżdżać na drogę publiczną. Miał tylko przeparkować pojazd poza bramę wjazdową. M. S. przejechał kilkadziesiąt metrów. Jechał w godzinach nocnych, kiedy natężenie ruchu jest mniejsze (notatka urzędowa – k. 1 Zbioru A akt(...)) wyjaśnienia oskarżonego – k. 34-35, zeznania P. S. – k. 1 Zbioru C akt(...) k. 72, informacja firmy (...) wraz z załącznikami – k. 22-28, zeznania S. H. – k. 35-37).

Reasumując powyższe oskarżony spożywając alkohol był przekonany, że przez kilkanaście godzin nie będzie prowadził pojazdu mechanicznego. Gdyby nie polecenie pracownika ochrony, M. S. nie rozpoczęłyby jazdy przedmiotowym pojazdem.

Na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał iż zdecydował się on prowadzić samochód, gdy stężenie alkoholu w jego organizmie było na bardzo wysokim poziomie. Ponadto niezależnie od tego, że wiedział, iż ma kilkunastogodzinną przerwę w kontynuowaniu jazdy, to jednak był on cały czas w pracy w charakterze kierowcy i po pierwsze nie powinien pić w godzinach pracy a po drugie powinien liczyć się z tym że w każdej chwili z jakiegoś powodu może pojawić się konieczność jazdy samochodem.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. M. S. jest osobą bezrobotną otrzymującą do dnia 11 listopada 2016 roku zasiłek w kwocie 660 złotych. Niezależnie od tego jest osobą zdrową, zdolną do pracy. Dlatego też wysokość jednej stawki określona na kwotę 10 złotych jest adekwatna do jego aktualnych możliwości finansowych. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi przekonanie (zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne.

W przedmiotowej sprawie M. S. został zatrzymany w dniu 30 września 2015 roku od godziny 00.36 do godziny 02.15. Dlatego też Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 30 września 2015 roku od godziny 00.36 do godziny 02.15, przyjmując, iż jest on równoważny 2 dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w ruchu lądowym na okres 3 lat. Jednocześnie Sąd wyłączył z tego zakazu pojazdy samochodowe i zespoły pojazdów do których prowadzenia konieczne jest posiadanie prawa jazdy kategorii B.

Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jest w stanie nietrzeźwości istnieje obligatoryjność orzeczenia tego środka karnego. Określając czas trwania tego środka na minimalny okres oraz wyłączając spod zakazu prowadzenia pojazdów te pojazdy do których prowadzenia konieczne jest posiadanie prawa jazdy kategorii B, Sąd kierował się stopniem społecznej szkodliwości czynu oraz stopniem winy sprawcy. Jak to już zostało podniesione stopień ten należy ocenić jako więcej niż znikomy. Ponadto Sąd miał tu na uwadze okoliczności towarzyszące zachowaniu oskarżonego oraz szereg okoliczności

łagodzących omówionych szczegółowo powyżej. Zdaniem Sądu orzeczony środek karny spełni swoją rolę w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Pozwoli na uświadomienie społeczeństwu, iż prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości jest nieopłacalne. Zachowanie takie spotyka się z surową oceną organów wymiaru sprawiedliwości. Jednocześnie jednak pozwoli oskarżonemu na normalne funkcjonowanie w społeczeństwie i podjęcie pracy zawodowej. Trzeba bowiem pamiętać, iż z zawodu jest on kierowcą – mechanikiem. Tym samym orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych bez powołanego wyłączenia w konsekwencji mogłoby go pozbawić możliwości podjęcia pracy zarobkowej i doprowadzić do zepchnięcia na margines społeczeństwa. Oskarżony natomiast nie zasługuje na tak surowe potraktowanie go. Jak to już było szeroko omawiane przestępstwo którego się dopuścił było incydentalnym zderzeniem w jego życiu, dodatkowo wywołanym przez splot nieszczęśliwych okoliczności.

W dniu 30 września 2015 roku oskarżonemu zostało odebrane prawo jazdy. Postanowienia z dnia 7 października 2015 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. zatrzymał oskarżonemu prawo jazdy. W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 września 2015 roku.

Jak stanowi art. 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy między innymi za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 do wysokości 60.000 złotych. Dlatego też orzeczono jak w punkcie 5 wyroku.